

Zetten: 2013-04-11

Aan: wethouder Gera Koopmans en Frank van Rooijen

Gera en Frank,

Als voorzitter van de Participatieraad Overbetuwe heb ik, na de bijeenkomst van woensdag 10 april 2013, de behoefte om iets te zeggen over het proces van de transitie begeleiding waarin we ons bevinden.

Aan het einde van de bijeenkomst kreeg ik als vertegenwoordiger van de inwoners van de gemeente Overbetuwe de gelegenheid iets te zeggen. Doordat dit in de vorm van beantwoording van gestelde vragen ging had ik niet zelf de regie over wat ik eigenlijk had willen zeggen. Ik doe dat nu door middel van deze brief.

Toen de WMO een paar jaar in werking was en de toenmalige cliëntenraad WMO nog volop in ontwikkeling was, constateerden wij al dat de gemeente Overbetuwe serieus werk maakte van de stelling "dat de inwoner centraal staat." Maar dan volgt al snel een eerste wijziging/aanvulling, namelijk "De Kanteling". De Kanteling werd ook door de cliëntenraad WMO omarmd, maar het gaf meteen ook de nodige zorg. Zijn de medewerkers van het loket hier wel klaar voor? Gemeente en cliëntenraad kunnen de Kanteling dan wel omarmen, maar begrijpt de burger het ook? Laat ik er kort over zijn. Binnen de kortste keren werkte het prima en dat kan alleen maar als de manier van denken en de kwaliteit van de medewerkers goed is.

Op het moment dat we het allemaal goed in de vingers hadden kwam de mededeling vanuit de centrale overheid dat een aantal zorgzwaartepakketten vanuit de AWBZ naar de gemeente werden overgeheveld, te beginnen met "begeleiding". Niet alleen de individuele burger slaat dan de schrik om het hart, maar iedereen die er mee te maken heeft. Aanbieders zijn natuurlijk niet blij, maar wat denkt u van de individuele burger, die allerlei bedreigingen op zich af ziet komen. Om duidelijkheid te geven aan de aanbieders, maar vooral om duidelijkheid te geven en onrust weg te nemen bij die burger is het verschaffen van duidelijkheid geboden. De transitie moet zo snel mogelijk starten, omdat anders de negatieve/bedreigende insteek de overhand krijgt.

Naar mijn mening moet de essentie van het verhaal zijn dat een aantal zorgzwaartepakketten dan wel weg gaan bij de AWBZ, maar dat ze vervolgens onder de WMO komen te vallen. Het verhaal zou moeten zijn dat het anders wordt, maar dat de WMO deugt en ik zou daar vanuit de Participatieraad aan toe willen voegen, dat de gemeente Overbetuwe daar een prima invulling aan gaat geven.

De Participatieraad Overbetuwe is zeer tevreden over de voortvarende aanpak van de transitie en de plek die de inwoner, door middel van de Participatieraad, heeft gekregen. Wij denken en werken mee aan de transitie vanuit vertrouwen in de regisseur.

Tijdens de startbijeenkomst transitie begeleiding op 25 september 2012 in het Wapen van Elst, bleek dat alleen goede bedoelingen niet voldoende zijn. Het werd een chaotische bijeenkomst met de aanbieders op de voorste rij, vechtend voor een plekje in de kernteams die eventueel in het leven geroepen worden. Ik begrijp het wel, maar helaas ging het niet over de inwoners.

Tijdens de bijeenkomst in de Hucht in Elst op 10 april 2013 bleek dat er snel een veel geleerd was. Een professionele opzet en geen gevecht voor de eerste rij. De gemeente heeft de regie genomen en stevig vast. Wij zijn daar heel blij mee.

Wat wel is blijven hangen is dat er merendeels vanuit de bedreiging werd geacteerd en nog te weinig vanuit de kansen. Hier ligt een kans voor de regisseur om nu de bedreigingen achter ons te laten en

stevig in te zetten op de kansen. Begin bij de eigen medewerkers en laat het trapsgewijs binnen dringen bij alle betrokkenen.

Ik probeer het met een voorbeeld duidelijk te maken: In de workshop Mantelzorg werd een presentatie gegeven over de mantelzorger. Het was een vooral “zielig” verhaal, waarbij er veel aandacht was voor hoe zwaar het wel is en wat je allemaal kan overkomen als je mantelzorger bent. Ik vond het één grote bedreiging. Vervolgens kwam er een stelling op tafel. “Mantelzorg daar kies je niet vrijwillig voor, dat overkomt je”. Het kwam over als een trieste constatering en natuurlijk begrijp ik dat het om een stelling gaat waar discussie over moet worden gevoerd. Maar deze stelling kreeg de inhoud die ik bij het lezen al vermoedde. Het was de ingang voor trieste/emotionele praktijkverhalen. Analytisch gezien zegt deze stelling: Mantelzorger ben je pas als je aan een definitie voldoet en het overkomt je. Niets over de vanzelfsprekendheid en de liefde waarmee je dit doet. (harde kant versus zachte kant). En als je eenmaal mantelzorger bent dan krijg je vanwege de grote druk (in mijn eigen woorden) eerst een zenuwtrek, daarna verdwijnt de zin om andere dingen te doen, zoals thuis opruimen en eten koken en tenslotte raak je zwaar overspannen.

Ik vertel dit verhaal niet om iemand onderuit te halen maar slechts al voorbeeld van hoe het naar mijn mening niet moet. Kies vanaf nu a.u.b. voor een positieve insteek. Kies a.u.b. voor de uitdaging. Dat begint bij de regisseur en krijgt een vervolg bij de medewerker. Ook een presentatie kan met een positieve insteek gebracht waarbij de uitdagingen de boventoon voeren.

Ik hoop van ganser harte dat de regisseur de neuzen van alle mensen die meewerken aan deze transitie in de richting van de uitdaging krijgen. De bedreigingen kennen we nu wel.

Als voorman van de Participatieraad wil ik eindigen met de opmerking dat wij in positieve zin zeer onder de indruk zijn van het proces en de werkzaamheden die verricht zijn en nog worden. Een groot compliment over de voortvarendheid en de professionele aanpak is op zijn plaats. Ook een groot compliment voor alle medewerkers die zich inzetten om deze transitie tot een geslaagde missie te maken.

Ik spreek namens de Participatieraad mijn vertrouwen uit in de portefeuillehouders/wethouders, de medewerkers van de gemeente en alle anderen die een bijdrage leveren aan deze stevige operatie.

Wij zien, niet voor de eerste keer, dat het hart van de gemeente op de goede plaats zit, dat de kreet “het gaat om de burger/inwoner” geen loze kreet is. Het is een genoegen om in deze gemeente als vertegenwoordiger van de inwoners mee te werken aan deze en komende transities.

Met respect,

Roel Keuken, voorzitter Participatieraad

PS: Ik had dit verhaal in het openbaar willen vertellen. Om die reden is het wat mij betreft een openbaar verhaal waarmee u mag doen wat u goed dukt.